

Nr 69.

Av herr **Bjurström**, om pension åt förre postföraren *O. Olsson*.

Den 31 december 1936 lämnade postföraren Olof Olsson sin anställning i postverkets tjänst efter en sammanlagd tjänstetid av 55 år. Olsson, som är född den 18 september 1862 och alltså 75 år gammal, har ombesörjt daglig postbefordran under tiden 1 januari 1882—12 november 1889 å linjen Falun—Bjursås—Falun (c:a 5 mil) med gångpost samt under tiden därefter intill utgången av år 1936 å linjen Grycksbo—Bjursås—Grycksbo (c:a 2 mil) till en början med gångpost men från och med år 1918 med hästskjuts. Han utövade samtidigt befattning såsom lantbrevbärare till tjänst för dem, som voro bosatta utmed den väg, han hade att färdas. I ersättning för sitt arbete uppbar Olsson

under tiden	1/1	1882—19/7	1887	kr. 1: 75	per tur
»	»	20/7	1887—12/11	1889	» 1: 65 » »
»	»	13/11	1889—31/3	1900	» 1: 25 » »
»	»	1/4	1900—31/12	1917	» 1: 50 » »
»	»	1/1	1918—31/7	1921	» 5: — » »
»	»	1/8	1921—31/3	1922	» 6: — » »
»	»	1/4	1922—30/4	1923	» 5: — » »
»	»	1/5	1923—31/10	1929	» 4: 50 » »
»	»	1/11	1929—31/12	1936	» 6: — » »

I beloppen från och med år 1918 ingick ersättning för kostnaden för hållande av häst och vagn för posttransporterna. Omfattningen av posttransporterna, särskilt paketposten, ökades under de senare åren högst avsevärt.

Av intyg, som jag kommer att tillhandahålla vederbörande utskott, framgår, att Olsson städe på ett synnerligen förtjänstfullt sätt och till allmän belåtenhet fullgjort sin syssla. Olsson, som i sitt äktenskap har sex barn, befinner sig i små ekonomiska förhållanden.

Då Olsson efter en långvarig och gagnande verksamhet nu lämnat sin anställning i postverkets tjänst, torde det vara skäligt, att han under sin återstående livstid tillerkännes en pension av staten. Riksdagen har ock tidigare i några fall beviljat årligt understöd åt postförare, vilka kunnat åberopa en osedvanligt lång anställningstid under krävande förhållanden. Omständigheterna i förevarande fall äro otvivelaktigt sådana, att ett understöd måste anses vara i alldeles särskilt hög grad välförtjänt, detta så mycket mer som Olsson under sina postföringsturer även ombesörjt utdelning och mottagande

av post för gårdar, belägna utmed hans postföringslinje, och sålunda i viss utsträckning även fullgjort lantbrevbäring.

På grund av det anförda får jag hemställa,

att förre postföraren Olof Olsson må, räknat från och med den 1 januari 1938, under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av postmedel till belopp, som vederbörande utskott kan finna skäligt.

Stockholm den 20 januari 1938.

Em. Bjurström.
